

ൺ ഗാന്ധിജിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ നടന്ന സ്വാതന്ത്ര്യസമരം നമ്മെ പഠിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ആ പാഠം നാം മറക്കാതിരിക്കുക. എത്ര വലിയ പ്രകോപനമുണ്ടായാലും, സിഖ് സഹോദരർക്കെതിരായി ഹിന്ദുക്കളുടെ ആയുധമേന്തിയ കൈകൾ ഉയരാതിരിക്കട്ടെ! പഞ്ചാബിനു പുറമേ, മറ്റു പ്രദേശങ്ങളിൽ ധാരാളം സിഖുകാരുണ്ടു്. ഇവർക്കു് ഒരുതരത്തിലുള്ള അരക്ഷിതത്വബോധവും ഉളവാക്കാതെ നോക്കേണ്ടതു് ആ പ്രദേശങ്ങളിലെ ഹിന്ദുക്കളുടെ പാവനമായ കർത്തവ്യമാകുന്നു.

(13 ആഗസ്തു്, 1986)

40. കരംജീത്തിന്റെ കടുംബപശ്ചാത്തലം

ഇക്കഴിഞ്ഞ ഒക്ടോബർ 2-ാം തീയതി, ദില്ലിയിൽ രാജ്യലട്ടിലുള്ള മഹാത്മാഗാന്ധിയുടെ സമാധിയിൽ അനുസ്മരണപ്രാർത്ഥനയിൽ പങ്കെടുക്കുമ്പോഴും, അതു കഴിഞ്ഞു തിരിച്ചുവരുമ്പോഴും ഇന്ത്യൻ പ്രധാനമന്ത്രി രാജീവ് ഗാന്ധിയെ ഒരാരം വെടിവെക്കുകയുണ്ടായി. ഉന്നത്തിൽ ഉണ്ടെത്തിക്കാൻ കഴിവില്ലാത്ത ഒരു നാടൻ തോക്കായിരുന്നു കൊലയാളിയുടെ കൈയിലുണ്ടായിരുന്നതു്. അതുകൊണ്ടുമാത്രമാണു പ്രധാനമന്ത്രി ജീവാപായം കൂടാതെ രക്ഷപ്പെട്ടതു്. സമാധിയിലേക്കു വിശിഷ്ട വ്യക്തികൾ കടന്നുവരുന്ന പ്രവേശനദ്വാരത്തിൽനിന്നു കഷ്ടിച്ചു് അമ്പതു് അടി അകലെ, സിമന്റുകൊണ്ടു തീർത്ത ഒരു ചെറുപന്തലിന്റെ മുകളിൽ പടന്ന ചെടികൾക്കിടയിൽ ഒളിച്ചിരുന്നാണു് അയാൾ പ്രധാനമന്ത്രിക്കു നേരെ നിറയൊഴിച്ചതു്. തിന്നാൻ കടലയും കുടിക്കാൻ വെള്ളവും ഒക്കെ കരുതി തലേന്നു രാത്രിമുതൽ അയാൾ അവിടെ ഇരിക്കുകയായിരുന്നു. കാവൽക്കാരടെ അശ്രദ്ധയ്ക്കു് ഇതിൽപരം തെളിവു് വേറെ വേണ്ടതില്ല. രാജീവ് ഗാന്ധിക്കു വെടികൊണ്ടില്ലെങ്കിലും, ചുറ്റുമുള്ള ആറു് ആളുകൾക്കു വെടികൊണ്ടു ചെറിയ പരുക്കുകൾ പറ്റി. പോലീസുകാർ വളഞ്ഞപ്പോൾ കൊലയാളി ചെടിപ്പടപ്പിൽനിന്നു പുറത്തുവന്നു കീഴടങ്ങി. പോലീസിനോടു് അയാൾ പറഞ്ഞതു് ഒരു കള്ളപ്പേരും കള്ളമേൽവിലാസവുമായിരുന്നു. എങ്കിലും, പഞ്ചാബിൽ സാംഗ്ത്രൂർ ജില്ലയിൽ 'സുനാം' എന്ന നഗരത്തിൽ 'ശഹീദ്' ഉദ്ദാം നഗർ' എന്ന കോളനിയിൽ പാർത്തിരുന്ന കരംജീത് സിംഹ് ആണു് അയാൾ എന്നു പോലീസുകാർ വളരെ വേഗം കണ്ടെത്തി.

കരംജീത് സിംഹ് എന്തിനു് ഈ നികൃഷ്ടകൃത്യം ചെയ്തു? ഒരു ഗുഡാലോചനയുടെ നിർവഹണത്തിനാണോ അയാൾ ശ്രമിച്ചതു്? ഖാലി സ്ഥാൻ വാദികളായ സിഖ് ഭീകരന്മാരുമായി അയാൾക്കു ബന്ധമുണ്ടോ? ഈ കാര്യങ്ങളൊന്നും ഇനിയും വെളിയിൽ വന്നിട്ടില്ല. പക്ഷേ, അയാളുടെ കടുംബപശ്ചാത്തലം സംബന്ധിച്ച വിവരങ്ങൾ പത്രങ്ങളിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്.

തകർന്ന ഒരു കടുംബത്തിലെ മുത്ത പുത്രനാണു് കരംജീത്. അയാളുടെ അച്ഛൻ അമർസിംഹ് സുനാം നഗരത്തിൽ നയാബസാർ എന്ന തെരുവിൽ ഒരു വാച്ചു് റിപ്പയർകട നടത്തിവരുന്നു. കരംജീത്തിന്റെ അമ്മയുടെ പേരു് ദയാൽകൗർ എന്നാണു്. പരംജീത് സിംഹ് എന്ന മന്ദബുദ്ധിയായ ഒരു സഹോദരനും, ജസ്വീന്ദർസിംഹ് എന്ന പതിനഞ്ചു വയസ്സായ മറ്റൊരു സഹോദരനും ഹർപ്രീത് എന്ന ഒരു സഹോദരിയും കരംജീത്തിനുണ്ടു്.

അച്ഛൻ അമർസിംഹം അമ്മ ദയാൽകൗരും പരസ്പരം ശത്രുതയിലാണ്. അതിനാൽ കരംജീത്തിന് പിതൃസ്നേഹം ലഭിച്ചിട്ടില്ല. തന്റെ ഭർത്താവിനെപ്പറ്റി ദയാൽകൗർ പത്രപ്രതിനിധിയോടു പറഞ്ഞുവത്രേ: 'ജീവകാലമത്രയും അയാൾ പെണ്ണുങ്ങളുടെ പുറകേ നടക്കുകയായിരുന്നു. എന്റെ സഹോദരിയോടുപോലും അയാൾക്കു ബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു. ഒരിക്കലും അയാൾ അധ്വാനിച്ചിട്ടില്ല. എന്നെ കല്യാണംകഴിക്കുമ്പോൾ അയാൾക്ക് ഒരു തയ്യൽക്കൂട ഉണ്ടായിരുന്നു. പിന്നീട് അയാൾ ഒരു ധാന്യമാവുമില്ല തുടങ്ങി. രണ്ടും പൊളിഞ്ഞപ്പോൾ ആരംഭിച്ചതാണ് വാച്ച് റിപ്പയർകൂട. പണം വീട്ടിൽ തരാതെ അയാൾ തന്നിഷ്ടപോലെ ചെലവഴിച്ചുവന്നു. അഞ്ചു മക്കളുണ്ടെങ്കിലും, അവരെ വളർത്താൻ ഒരു കാഴ്ച അയാൾ എനിക്കു തന്നിട്ടില്ല.'

അടുത്തകാലത്തായി, ദയാൽകൗരും കുട്ടികളും പാർക്കുന്ന വീട്ടിൽ നിന്ന് അവർ ഒഴിഞ്ഞുപോകണമെന്ന് അമർസിംഹ് ആവശ്യപ്പെട്ടു. ഈ ആവശ്യം സാധിച്ചുകിട്ടുന്നതിനായി അയാൾ കോടതിയിൽ കേസ് കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. അതിനാൽ, കരംജീത്സിംഹ് പണിയെടുത്തു നേടിയ പണംകൊണ്ട് ഒരു വീട് ദയാൽകൗർ ഉണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. പൂർത്തിയാകാത്ത ഈ വീട്ടിലാണ് ഇപ്പോൾ ദയാൽകൗർ തന്റെ മന്ദബുദ്ധിയായ മകനും ഇളയ മകളുമൊന്നിച്ചു പാർക്കുന്നത്.

എങ്കിലും അങ്ങാടിയിൽ അമർസിംഹിനു നല്ല പേരാണ്. 'നയാബസാർ വ്യാപാരി സംഘടന'യുടെ അധ്യക്ഷനാണ് അയാൾ. വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പ് അയാൾ നാടൻതോക്കുകൾ ഉണ്ടാക്കി വിറ്റിരുന്നതായി പോലീസ് റിക്കാർഡുകളിലുണ്ട്. അതൊക്കെ ആളുകൾ മിക്കവാറും മറന്നുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ അയാൾക്ക് പൊളിറ്റിക്സ് ഒന്നുമില്ല എന്നാണ് നാട്ടുകാർ പറയുന്നത്.

അച്ഛന്റെ സ്നേഹം ലഭിക്കാതെയാണ് കരംജീത്തും കൂടപ്പിറപ്പുകളും വളർന്നത് എന്ന് പറഞ്ഞുവല്ലോ. സമർത്ഥനായ ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയായിരുന്നു കരംജീത്. ശഹീദ് ഉദ്ദാം സിംഹ് ഗവണ്മെന്റ് കോളേജിൽ നിന്നു ഭേദപ്പെട്ട വിധത്തിൽ ഇൻറർ മീഡിയററ് പരീക്ഷ പാസ്സായശേഷം അയാൾ സാംഗ്ത്രരിലെ ഗവണ്മെന്റ് കോളേജിൽ പ്രീ എൻജിനീയറിങ് കോഴ്സിനു ചേർന്നു. ഒന്നാം വർഷത്തെ പരീക്ഷയ്ക്കു തോറ്റതോടെ അയാൾ പഠിപ്പ് ഉപേക്ഷിച്ചു. 'പണമോ, സ്വാധീനമോ ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ അവൻ എൻജിനീയറിങ് കോഴ്സിൽ പ്രവേശനം കിട്ടിയേനെ' എന്നാണ് അമ്മ ദയാൽകൗർ അതിനെപ്പറ്റി പറയുന്നത്.

ഭാട്ടിൻഡ ജില്ലയിലെ 'രാംപുര' എന്ന സ്ഥലത്തു മാർക്കറ്റിങ് ഫെഡറേഷനിൽ കരംജീത്തിന് ഒരു ജോലി കിട്ടി. തന്റെ ആദ്യ മാസത്തെ സമ്പാദ്യം ഉപയോഗപ്പെടുത്തി നാട്ടിൽ സുനാം പട്ടണത്തിൽ ഒരു വീടു പണിയാനും അയാൾ തുടങ്ങി. ഭർത്താവിനെ ആശ്രയിക്കാതെ ജീവിക്കാൻ വേണ്ട സമ്പാദ്യം ഉണ്ടാക്കുന്നതിനായി ദയാൽകൗർ ഒരു ചെറിയ പലവ്യഞ്ജനക്കൂട തുറന്നു. ഈ കൂടയിൽ ഇപ്പോഴും കച്ചവടം നടക്കുന്നുണ്ട്. പക്ഷേ, അതെങ്ങനെ നടത്തിക്കൊണ്ടുപോകണമെന്ന് ദയാൽകൗറിന് അറിഞ്ഞുകൂടാ. മകൻ പരംജീത് മന്ദബുദ്ധിയാണ്: പണം എണ്ണാൻതന്നെ അയാൾക്കു വശമില്ല. സ്കൂളിൽ പഠിച്ചിരുന്ന, പതിനഞ്ചു വയസ്സായ, ജസ് വീൻസിംഹ് എന്ന മകൻ, ജേഷ്യനെ പോലീസ് പടിച്ചതിനെത്തുടർന്ന്, ഒളിവിൽ പോയിരിക്കുകയുമാണ്.

രാംപുരയിലെ ജോലി ഉപേക്ഷിച്ചു മടങ്ങിവന്നശേഷം, അച്ഛനും അമ്മയും തമ്മിലുള്ള വഴക്കു തീർക്കാൻ കരംജീത് ഒരു ശ്രമം നടത്തി. അയാൾ വാച്ച് റിപ്പയർക്കൂടയിൽ ചെന്നു അച്ഛനെ സഹായിക്കാൻ തുടങ്ങി. അവിടെവെച്ചുതന്നെ കാസ്റ്റററ് പ്ളെയറുകൾ റിപ്പയർചെയ്

യ്യാൻ ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ ജോലിയിൽ അയാൾക്കു വിജയം കൈവന്നു. എന്നാൽ, അച്ഛന്റെ കൈയിൽനിന്നു പണമൊന്നും കിട്ടാതിരുന്നപ്പോൾ, രണ്ടു വർഷത്തിനുശേഷം, കരംജീത് സിംഹ് ആ തൊഴിൽ ഉപേക്ഷിച്ചു ദില്ലിയിലേക്കു പോയി.

കരംജീത് സിംഹ് കിഴക്കേ ദില്ലിയിൽ ബൽവീർസിംഹ് എന്ന സുഹൃത്തുമൊന്നിച്ചു പാർക്കുമ്പോഴാണ്, 1984 നവംബറിൽ, ഇന്ദിരാ ഗാന്ധിയുടെ വധത്തെ തുടർന്ന്, ദില്ലിയിൽ സിഖ് വിരുദ്ധലഹള ഉണ്ടായത്. ആക്രമണങ്ങളിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെടാൻവേണ്ടി താടി വടിച്ചു കളയാനും തലമുടി ക്രോപ്പ് ചെയ്യാനും അയൽക്കാർ ബൽവീർസിംഹിനേയും അയാളെയും ഉപദേശിച്ചു. അതനുസരിച്ച് അവർ രണ്ടുപേരും ഒരു ക്ഷൗരക്കടയിൽ കയറി. കരംജീത്തിന്റെ മുടിവെട്ടും മുഖക്ഷൗരവും കഴിഞ്ഞു, ബൽവീർസിംഹ് ക്ഷൗരക്കടയിൽ ഇരുന്നു. ഈ സമയത്തു് ഏതാനും ലഹളക്കാർ കടയിൽ കടന്നുവന്നു. 'നിന്റെ ചങ്ങാതി എവിടെ?' എന്നു് അവർ ബൽവീർ സിംഹിനോടു ചോദിച്ചു. അവിടെത്തന്നെ ഇരുന്നിരുന്ന കരംജീത് സിംഹിനെ അവർ തിരിച്ചറിഞ്ഞില്ല. തങ്ങളുടെ ചോദ്യത്തിനു് ഉത്തരം ലഭിക്കാതിരുന്നപ്പോൾ, ബൽവീർസിംഹിനെ അവർ ഒരു കന്തംകൊണ്ടു കത്തിക്കൊന്നു. കരംജീത് ഇതു കണ്ടു് തരിച്ചിരുന്നു.

ഈ സംഭവത്തോടെ കരംജീത്തിൽ വലിയൊരു പരിവർത്തനം വന്നു. അയാൾ ദില്ലിയിൽനിന്നു പഞ്ചാബിലേക്കു തിരിച്ചുപോയി. ഏതാനും മാസം അയാൾ ഒന്നും ചെയ്യാതെ വീട്ടിൽ ഇരുന്നു. തന്നോടു സംസാരിക്കാൻ വന്നവരോടൊന്നും അയാൾ വഴക്കടിച്ചു. 'ഒരായാൻ' എന്ന പേരിൽ അയാൾ കപ്രസിദ്ധി നേടി. അമ്മയോടുപോലും ഒരാ അക്ഷരങ്ങളിലെ അക്കാലത്തു് അയാൾ സംസാരിക്കാറുള്ളു.

ദാരിദ്ര്യം നിമിത്തം, എന്തെങ്കിലും ജോലി ചെയ്തേ പറ്റൂ എന്നു വന്നപ്പോൾ, അയാൾ ഒരു സൈക്കിൾ റിപ്പയർക്കു തുടങ്ങി. ആറു മാസത്തിനകം കട പൊളിഞ്ഞു. ഇതിനെത്തുടർന്ന് ദിവസങ്ങളോളം അയാൾ വീട്ടിൽ വരാതായി. 'എവിടെ പോയിരുന്നു?' എന്ന ചോദ്യത്തിനു് അയാൾ ഉത്തരമൊന്നും നൽകിയിരുന്നില്ല. ഇക്കാലത്തു് പഞ്ചാബിലെ ചില ഭീകരസംഘങ്ങളുമായി ബന്ധത്തിലേർപ്പെടാൻ അയാൾ ശ്രമിച്ചുവെന്നും, പക്ഷേ, ഫലമുണ്ടായില്ലെന്നും പറയപ്പെടുന്നു. എങ്കിലും, അടുത്തുള്ള ഒരു സിഖ് പുരോഹിതനും, മുഖ്യ പോലീസ് അറസ്തു് ചെയ്തു വിട്ടിരുന്ന മറ്റു ചിലരും, ഉള്ളിൽ പ്രതികാരാഗ്നി വളരുന്നതിനു പററിയ ഉപദേശങ്ങൾ അയാൾക്കു നൽകിപ്പോന്നു. രാജീവ് ഗാന്ധിയെ വധിക്കാനുള്ള ശ്രമത്തിൽ അവർ കരംജീത്തിനെ സഹായിച്ചുവോ എന്ന കാര്യം അന്വേഷണത്തിൽ തെളിയിക്കപ്പെടേണ്ടതാണു്.

പാട്യാലയിൽ ചെന്നു്, തന്റെ ദില്ലിസുഹൃത്തായിരുന്ന ബൽവീർ സിംഹിന്റെ രഹ്മയെ കരംജീത് സന്ദർശിച്ചിരുന്നു. 'പ്രധാനമന്ത്രിയെകൊന്നു്, ബൽവീർ സിംഹിന്റെ മരണത്തിനു പകരംവീട്ടാൻ ആസ്രി എന്റെ മകനെ ഉപദേശിച്ചതായി എനിക്കറിയാം' എന്നു് ഒയാൽകൗർ പത്രപ്രതിനിധിയോടു പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി.. (സ്റ്റേറ്റ്സ് മാൻ, 10 ഒക്ടോബർ, 1986). ഇതു് രണ്ടു മാസം മുമ്പായിരുന്നു.

പാട്യാലയിൽനിന്നു വീട്ടിൽ തിരിച്ചെത്തിയ കരംജീത് മുടി വെട്ടിക്കുകയും മുഖം വടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

പിന്നീടു് അയാൾ ദില്ലിയിലേക്കു പോയി. സെപ്റ്റംബർ മദ്ധ്യത്തിൽ അയാൾ ഒരിക്കൽക്കൂടി വീട്ടിലേക്കു ചെന്നു; കുറച്ചു പണം അമ്മയ്ക്കു കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. നവരാത്രിക്കാലത്തു് കൂടുതൽ പണവുമായി വരാമെന്നു പറഞ്ഞു് അയാൾ ദില്ലിയിലേക്കുതന്നെ മടങ്ങി.

പിന്നീട് ദയാൽകരർ മകന്റെ വിവരമറിയുന്നതും, രാജീവ് ഗാന്ധിയെ വധിക്കുന്നതിന് അയാൾ നടത്തിയ വിഫലശ്രമത്തെത്തുടർന്നുള്ള അന്വേഷണത്തിന് പോലീസ് അവരുടെ വീട്ടിലെത്തിയപ്പോഴാണ്.

കരംജീത്തിന്റെ ആലോചനകളൊന്നും അറിഞ്ഞിരുന്നില്ലെങ്കിലും ദയാൽകരറിന് മകന്റെ ഭാവിയെപ്പറ്റി ആശങ്കയുണ്ടായിരുന്നു. ദില്ലിയിലേക്കു തിരിച്ചുപോകുന്നതിൽനിന്ന് അവർ അയാളെ വിലക്കിയരുന്നു. 'വരാനുള്ളതു വരും; തടയാൻ ആർക്കു കഴിയും?' എന്നായിരുന്നു വത്രേ കരംജീത്തിന്റെ പ്രതികരണം.

പഞ്ചാബിലെ മാർവാ പ്രദേശത്തും, നാല്പതിനായിരത്തോളം മാത്രം ജനസംഖ്യയുള്ള ഒരു ചെറുനഗരമാണ് സുനാം. അവിടെ അല്പമെങ്കിലും രാഷ്ട്രീയസ്വാധീനമുള്ളതും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിക്കാണ്. പഴയ പെപ്സു നിയമസഭയിലേക്കു് ആദ്യമായി ഒരു കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് അംഗം തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടതു് ഈ പ്രദേശത്തുനിന്നായിരുന്നു. കരംജീത്തിന്റെ അമ്മയുടെയും അച്ഛന്റെയും ആരാക്കർ തലമുറകളായി സുനാംനഗരത്തിൽത്തന്നെ പാർത്തുവരുന്നവരാണ്. അവർക്കു് ആർക്കുമില്ല ഒരുതരം രാഷ്ട്രീയവും.

ജാലിയൻ വാലാബാഗിലെ കൂട്ടക്കൊലയ്ക്കു് ഉത്തരവാദിയായിരുന്ന ജനാൽ ഒ. ഡയർ എന്ന ബ്രിട്ടീഷ് സൈനികോദ്യോഗസ്ഥനെ വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം ബ്രിട്ടനിൽച്ചെന്നു വെടിവെച്ചു കൊന്നു തൂക്കമരമേറിയ ഉദ്ദാംസിംഹ് എന്ന രക്തസാക്ഷി പിറന്നതു് സുനാം നഗരത്തിലാണ്. ശഹീദ് ഉദ്ദാംസിംഹിന്റെ ചിതാഭസ്മം, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്മാരകമായി ആരംഭിച്ച ഗവണ്മെന്റ് കോളേജിലെ ലൈബ്രറിയിൽ ഒരു പേടകത്തിൽ സൂക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഉദ്ദാംസിംഹിന്റെ ദേശാഭിമാനപാരമ്പര്യത്തിൽ അഭിമാനിക്കുന്നവരാണ് ഈ നഗരത്തിലെ എല്ലാ പൗരന്മാരും. കരംജീത്തു്സിംഹ് പഠിച്ചതു് ഈ കോളേജിലാണ്. ഉദ്ദാംസിംഹിന്റെ ദേശപ്രേമത്തെ ഉൾക്കൊള്ളാതെ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ദീർഘകാലം കെടാതെ എറിഞ്ഞ പ്രതികാരതൃപ്തിയെ മാത്രമാണ് കരംജീത്തു്സിംഹ് ഉൾക്കൊണ്ടതു് എങ്കിൽ, വിധിവൈപരീത്യമെന്നോ, കാലവൈപരീത്യമെന്നോ അല്ലാതെ വേറെ എന്താണ് അതിനെപ്പറ്റി പറയുക?

കരംജീത്തിന്റെ അച്ഛൻ അമർസിംഹിനെ പോലീസ് കസ്റ്റഡിയിലെടുത്തിരുന്നു. അയാളുടെ ഇപ്പോഴത്തെ സ്ഥിതി എന്തെന്നറിഞ്ഞുകൂടാ. കരംജീത്തിന്റെ പേരിലുള്ള കേസ്സു് ഇതെഴുതുവോഴും കോടതിയിലെത്തിയിട്ടില്ല. അതിനാൽ അതിനെ സംബന്ധിച്ചു് അഭിപ്രായം പറയുന്നതു ശരിയല്ല. രാജീവ് ഗാന്ധിയെ വധിക്കാൻ ശ്രമിച്ചതിന്റെ പേരിൽ കരംജീത്തിനെ അറസ്റ്റ് ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്ന വസ്തുത മുൻനിർത്തി, അയാളുടെ കുടുംബപശ്ചാത്തലം വരാച്ചുകാട്ടുകയേ ഇവിടെ ചെയ്തിട്ടുള്ളു.

(30 നവംബർ, 1986)

41. മിസോറം: ഇരുപത്തിമൂന്നാമത്തെ സ്റ്റേറ്റ്

വലിപ്പംകൊണ്ടു നോക്കിയാൽ ലോകരാഷ്ട്രങ്ങൾക്കിടയിൽ ഏഴാമത്തെ സ്ഥാനമാണ് ഇന്ത്യയ്ക്കു്; ജനസംഖ്യകൊണ്ടു നോക്കിയാൽ രണ്ടാമത്തെ സ്ഥാനവും. ഇരുപത്തിരണ്ടു സ്റ്റേറ്റുകളുടെയും ഒമ്പതു കേന്ദ്രഭരണ പ്രദേശങ്ങളുടെയും യൂണിയൻ ആണു് നമ്മുടെ ഈ വലിയ രാഷ്ട്രം.